

[Arbejds- og socialministeren.]

ninger til de ærede ordførere, og jeg vil begynde med at sige til det ærede medlem fru Petra Petersen, at jeg ikke ved denne lejlighed vil komme ind på en drøftelse af gasmasker. Det ærede medlem er sikkert klar over, i hvilken anledning disse gasmasker skal anskaffes. Man har ofte drøftet den sag i det høje ting, og den lader jeg ganske ligge. Jeg noterer, og med beklagelse som forslagsstiller, at det ærede medlems parti ikke ønsker at støtte det foreliggende lovforslag, men derved er der antagelig intet at gøre.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen var heller ikke sindet at give lovforslaget sin støtte. I forskellige af de bemærkninger, han fremførte, er jeg ikke uenig med ham. Spørgsmålet om, hvorvidt skolebespisningen skal henhøre under lov om offentlig forsyrg eller omhandles i en selvstændig lov, eller hvorledes man nu tænker sig det, skal jeg ikke tage op til drøftelse her. Det er forsåvidt en historisk praksis, der er anvendt ved at lade den henhøre under forsyrgsloven.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp fremkom med mange betragtninger, som jeg også godt kan forstå. Man kan ikke bestride, at det ville være hensigtsmæssigt, om skolerne lærte børnene gode, sunde spisevaner, og det kunne vel i og for sig også være nyttigt, om man havde tid og råd til i skolerne at lære børnene at spise de ting, som de ikke kan lide derhjemme. Jeg ville tro, at der kunne rejse sig et utal af problemer og opgaver, som man kunne sige det var nyttigt at få løst. Men jeg må overfor disse betragtninger stærkt fremhæve, at jeg mener, at som hele skolebespisningen nu er lagt tilrette, med det, den sluger af penge, af administration og af tid, må man se bort fra den side af sagen og, som det fremgår af det foreliggende forslag, hæfte sig ved de andre problemer. Jeg er glad for, at det ærede medlem vil medvirke under en udvalgsbehandling, kun beklager jeg, at det ærede medlem ikke kan slutte sig til grundlaget for lovforslaget, nemlig at skolebespisning kun skulle være for de 5 første klasser og kun i de 5 vinter måneder. Men det må vi komme tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Jeg takker de ærede medlemmer fru Erna Sørensen og hr. Laurits Pedersen for deres tilslutning til lovforslaget. Må jeg sige til det ærede medlem hr. Laurits Pedersen, at det vil sikkert ikke være formålstjenligt — vi har drøftet det for få dage siden ved børnelovens behandling her i tinget — atter at tage en drøftelse af, hvorvidt det skal

være udligningsfonden, der yder bidragene til denne sociale foranstaltning. Det spørgsmålet er som dengang sagt, og jeg skal gerne gentage det, lagt hen til afgørelse andetsteds. Jeg tror, det ville være heldigst, om man bevarede den nuværende fordeling af den byrde, som skolebespisningen er.

En revisionsbestemmelse, som begge de ærede medlemmer var inde på, er jeg indstillet på at gå med til. Det vil være nyttigt på et område som dette, der har vist et sådant udsving, om man får lejlighed til at tage loven op til drøftelse efter en tids forløb, men det kan vi komme tilbage til under udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen rettede et spørgsmål til mig om lægeautoriteterne. Det er vel i og for sig også noget, som bedst egner sig til behandling i udvalget. Jeg deler ganske den opfattelse, at et af de sociale områder, som man i højeste grad har vanskeligt ved at klare på en blot nogenlunde anstændig vis, er de åndssvage børn. Jeg har på anden foranledning for få dage siden haft spørgsmålet fremme til overvejelse i ministeriet; det er en af de ting, der arbejdes med, og som forhåbentlig vil have mulighed for at komme frem inden altfor længe.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Strøm. Jeg skal ikke komme ind på de noget stemningsbetonede betragtninger, som det ærede medlem lagde til grund for sit indlæg mod det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem mente ikke, at det på nogen som helst måde løste den opgave, jeg som socialminister gennem et forslag af denne karakter havde pligt til at søge at få løst. Jeg giver ikke så forfærdelig meget for betragtninger i al almindelighed, og særlig ikke de stemningsbevægede betragtninger, som ofte kan fremsættes og bliver fremsat på det sociale område. Jeg vil meget gerne drøfte denne ting både her og andetsteds med det ærede medlem, men det er klart, at jeg ikke kan komme til det høje ting og fremsætte et forslag, uden at det ligger klart for enhver, at der er besparelse i det, og min hensigt har været at gennemføre besparelser på et område, som det efter min opfattelse og efter min erfaring er nødvendigt at gennemføre besparelser på.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, der gik mig så hårdt på klingen: Hvorledes kan han bedømme mig på den måde, som forslagsstiller til det forslag, der foreligger til drøftelse i dag, når vi ved — og det talmateriale har jeg fremlagt —, at den by, det ærede medlem kommer fra og er valgt i, praktiserer skolebespisning indenfor øko-